An. et vol. XXX 30 Martii 1938 (Ser. II, vol. V) - Num. 4

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

SUMMARIUM

Acta Pii Pp. XI: Sacra Consistoria, p. 85 - Constitutiones Apostolicae, p. 90 - Epistulae, p. 94.

Acta SS. Congregationum: *S. C. Consistorialis:* I. II. Decreta, p. 98. III. Provisio Ecclesiarum, p. 100 - *S. C. pro Ecclesia Orientali:* Provisio Ecclesiae, p. 100 - *S. C. Concilii:* Resolutio, p. 101 - *S. C. de Propaganda Fide:* I. Provisio Ecclesiarum, p. 103. II. Nominationes, p. 103 - *S. C. Rituum:* I. Decretum de virtutibus Ven. Servi Dei Caroli Hyacinthi a S. Maria, p. 104. II. Decretum de miraculis B. Ioannis Leonardi, C. p. 107.

Acta Tribunalium: *S. Paenitentiaria Apostolica:* I. Decretum de precibus et piis operibus indulgentiis ditatis, nova collectione editis, p. 110. II. Decretum de conditionibus ad sacrarum «viae Crucis» stationum erectionem statutis, p. 111.

Diarium Romanae Curiae: Udienze solenni - S. C. de Propaganda Fide: Nomine - S. C. dei Riti: Congregazioni varie - Segreteria di Stato: Nomine - Necrologio, pp. 113-116.

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

M · DCCCC · XXXVIII

Directio:
Palazzo Apostolico — Città del Vaticano
Administratio:
Libreria Vaticana — Città del Vaticano

Pretium annuae subnotationis:
In Italia, Lib. 30 — extra Italiam, *L. it.* 50 —
Pretium unius fasciculi:
In Italia, Lib. 3,50 extra Italiam, *L. it.* 4 —

«*Bis fere in mense* (Commentarium) *prodibit ac quotiescumque vel necessitas vel utilitas id postulare videbitur*» (Ex *Commentarii Officialis* ratione, die 29 Octobris 1908 edita).

INDEX HUIUS FASCICULI

(An. XXX, n. 4 - 30 Martii 1938)

ACTA PII PP. XI

SACRA CONSISTORIA

I

CONSISTORIUM SECRETUM
(*die 17 Martii 1938*)

PAG.

I. Relatio causarum 85
II. Provisio Ecclesiarum 86
III. Optio Ecclesiae 87
IV. Postulatio Palliorum 87

II

CONSISTORIUM PUBLICUM 88

CONSTITUTIONES APOSTOLICAE

I. *Quilonensis.* - A dioecesi Quilonensi territorii pars seiungitur, ex qua nova erigitur dioecesis « Trivandrensis Latinorum », Carmelitarum Discalceatorum Ordini concredenda; dioecesis vero Quilonensis clero saeculari committitur. - *1 Iulii 1937* 90
II. *Luxemburgensis.* - Dioecesis Luxemburgensis dismembratur et nova erigitur Abbatia nullius « Ss. Mauritii et Mauri ». - *4 Augusti 1937* 93

EPISTULAE

I. *Singulari animi.* - Ad Excmum P. D. Leonem Petrum Kierkels, Archiepiscopum tit. Salaminensem et Delegatum Apostolicum in Indiis Orientalibus, quem Legatum mittit ad Congressum Eucharisticum ex regionibus Indiarum Orientalium in urbe Madraspolitana celebrandum. - *22 Novembris 1937* 94
II. *Ineunte anno proximo.* - Ad Excmum P. D. Hectorem Felici, Archiepiscopum tit. Corinthiensem et Nuntium Apostolicum in Republica Chilena, quem Legatum mittit ad VII Congressum Eucharisticum ex tota Chilena natione in civitate de Iquique celebrandum. - *30 Novembris 1937* 96
III. *Clarissima in urbe.* - Ad Excmum P. D. Edmundum Gleeson, Episcopum Maitlandensem, de Conventu Eucharistico ac Missionale ex tota Australasia in urbe Novocastrensi ineundo. - *21 Novembris 1937* 97

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I. *Nelsonensis-Vancuveriensis.* - Decretum. De finium determinatione. - *18 Decembris 1937* 98
II. Decretum. De Consistorio semipublico ad exquirenda suffragia pro canonizatione Beatorum: Andreae Bobola, Martyris, Ioannis Leonardi et Salvatoris ab Horta, Confessorum. - *18 Martii 1938* . . . 99
III. Provisio Ecclesiarum 100

SACRA CONGREGATIO PRO ECCLESIA ORIENTALI

Provisio Ecclesiae 100

SACRA CONGREGATIO CONCILII

Dioecesium x... - Eleemosynae Missarum binatarum. - *13 Novembris 1937* 101

SACRA CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

I. Provisio Ecclesiarum 103
II. Nominationes 103

SACRA CONGREGATIO RITUUM

I. *Ianuen.* - Beatificationis et Canonizationis Ven. Servi Dei Caroli Hyacinthi a S. Maria, sacerdotis professi ex Ordine Eremitarum S. Augustini Excalceatorum. - *19 Decembris 1937* 104
II. *Romana seu Lucana.* - Canonizationis B. Ioannis Leonardi Confessoris, Fundatoris Congregationis Clericorum Regularium a Matre Dei. - *20 Februarii 1938* 107

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA PAENITENTIARIA APOSTOLICA

I. Decretum. De precibus et piis operibus indulgentiis ditatis, nova collectione editis - *31 Decembris 1937* 110
II. Decretum. Conditiones ad validam sacrarum « Viae Crucis » stationum erectionem ex novo statuuntur. - *12 Martii 1938.* 111

DIARIUM ROMANAE CURIAE

I. Udienze solenni 113
II. Sacra Congregazione « De Propaganda Fide »: *Nomine* 113
III. Sacra Congregazione dei Riti: *Generale, Antepreparatoria* e *Ordinaria particolare* 114
IV. Segreteria di Stato: *Nomine* 115
V. Necrologio 116

An. et vol. XXX 30 Martii 1938 (Ser. II, v. V) - Num. 4

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XI

SACRUM CONSISTORIUM

I

CONSISTORIUM SECRETUM

I – RELATIO CAUSARUM

Feria quinta, die XVII martii anno MDCCCCXXXVIII, in consueta aula Palatii Apostolici fuit *Consistorium secretum*, cuius acta ex ordine referuntur.

Revmus Cardinalis Camillus Laurenti, impetrata Beatissimi Patris venia, sermonem habuit de vita, martyrio et de miraculis B. Andreae Bobola, martyris, sacerdotis professi Societatis Iesu, necnon de vita et miraculis B. Ioannis Leonardi, confessoris sacerdotis, fundatoris Congregationis Clericorum regularium a Matre Dei et B. Salvatoris ab Horta, confessoris, laici professi Ordinis Fratrum Minorum; ac recensuit acta, quae in causis Beatificationis et Canonizationis eorumdem Beatorum Sacrorum Rituum Congregatio, praevio accurato examine, admittenda ac probanda censuit.

Relatione expleta, Ssmus Dominus Noster, Revmorum Patrum Cardinalium singillatim suffragia exquisivit: singulique Patres Cardinales sententiam suam aperuerunt.

II – PROVISIO ECCLESIARUM

Deinde, Card. Boetto ex aula Consistoriali egresso, Beatissimus Pater Metropolitanae Ecclesiae Ianuensi praefecit eumdem Emum P. D. Petrum S. R. E. Cardinalem Boetto, qui postea iterum in aulam consistorialem ingreditur.

Ssmus insuper sequentes proposuit Ecclesias:

Cathedrali Ecclesiae Vallis Paradisi praefecit Exmum P. D. Raphaëlem Lira, hactenus Episcopum Rancaguensem.

Cathedrali Ecclesiae Aquaependensi R. D. Iosephum Pronti, Vicarium generalem dioecesis Assisiensis.

Cathedrali Ecclesiae Principis Albertensis R. P. Reginaldum Duprat, Ordinis Praedicatorum, hactenus Administratorem Apostolicum eiusdem dioecesis.

Cathedrali Ecclesiae Saginavensi R. D. Gulielmum Murphy, Antistitem Urbanum et parochum ad Sancti Davidis in civitate Detroitensi.

Cathedrali Ecclesiae Lingayensi R. D. Marianum Madriaga, secretarium Curiae episcopalis Novae Segobiae.

Titulari episcopali Ecclesiae Conensi R. D. Michaëlem Buzalka, Antistitem Urbanum et Rectorem Seminarii Tyrnaviensis, quem deputavit Auxiliarem Excmi P. D. Pauli Jantausch, Administratoris Apostolici Tyrnaviensis.

Insuper alios per Apostolicas sub plumbo Litteras iam renunciatos sacrorum Antistites publicavit, videlicet:

ARCHIEPISCOPOS:

Smyrnensem, Iosephum Descuffi.

Chalcedonensem Armenorum, Sergium Der Abrahamian, iam Episcopum Cucusenum.

Vallisoletanum, Antonium Garcia y Garcia, iam Episcopum Tudensem.

EPISCOPOS:

Metrensem et Praelatum Registrensem, Iosephum Selva.

Catharensem, Paulum Butorac.

Hierocaesariensem, Franciscum Iustum Rarkowski.

Madurensem, nuper erecta dioecesi, Ioannem Petrum Léonard, iam Episcopum Trichinopolitanum.

Portaugustanum, Ioannem Lonergan.

Saesinensem, Petrum Martinum Ngôdinh-Thuc, primum Vicarium Apostolicum de Vinh-Long.

Pacensem, Abelem Isidorum Antezana y Roias, iam Episcopum Orurensem.

Ovetensem, Emmanuelem Arce y Ochotorena, iam Episcopum Zamorensem.

Orurensem, Richardum Chávez.

Trichinopolitanum, Iacobum Mendonça.

Latopolitanum, Ioannem Odendahl, Vicarium Apostolicum Limonensem.

Tarbiensem et *Lapurdensem,* Georgium Choquet, iam Episcopum Lingonensem.

Legionensem, Carmelum Ballester y Nieto.

Barrensem de Pirahy, Iosephum Andream Coimbra.

Sanavensem, Gulielmum Griffin, Auxiliarem Excmi P. D. Thomae Iosephi Walsh, Archiepiscopi Novarcensis.

Agennensem, Ioannem Rodié, iam Episcopum Adiacensem.

Rupellensem, Aloisium Liagre.

Alajuelensem, Victorium Sanabria.

III – OPTIO ECCLESIAE

Tum Revmus Cardinalis Petrus Boetto, Diaconus S. Angeli in Foro Piscario, optavit ad Ordinem Presbyterorum. Quam optionem Beatissimus Pater benigno favore excepit, elevans Diaconiam S. Angeli in Foro Piscario, pro hac vice, in Titulum Presbyteralem.

IV – POSTULATIO PALLIORUM

Deinde Revmus Cardinalis Petrus Boetto personaliter pro Pallio institit pro Metropolitana Ecclesia Ianuensi.

Per Procuratores vero postulatio facta est pro Ecclesiis metropolitanis: *Vallisoletana, Kingstoniensi* (per successionem) et *Edmontonensi* (per successionem); item pro Ecclesia archiepiscopali *Smyrnensi* et pro episcopali *Tarbiensi* et *Lapurdensi* (ex privilegio).

II

CONSISTORIUM PUBLICUM

Secreto Consistorio feliciter absoluto, fuit in continenti Consistorium publicum pro solemni peroratione Causarum Beati Andreae Bobola, martyris, necnon Beatorum Ioannis Leonardi et Salvatoris ab Horta, confessorum, de quibus supra.

Illmi Domini Philippus Re, Augustus Milani et Augustinus Lenti, sacrae Consistorialis Aulae Advocati, relatis breviter vita, martyrio et miraculis Beati Andreae Bobola necnon vita et miraculis Beatorum Ioannis Leonardi et Salvatoris ab Horta, pro eorumdem Canonizatione respective institerunt.

Quibus in genua provolutis, R. P. D. Antonius Bacci, Apostolicarum Litterarum ad Principes Secretarius, stans a sinistris Pontificalis Solii, cappa indutus, Sanctitatis Suae nomine his verbis respondit:

« Quod vos diserte, ut soletis, triplicem perorantes causam, enixe postulastis, id Augustus Pontifex grato animo complectitur; quandoquidem nihil antiquius habet, quam ut evangelicae virtutis heroës ita in sua luce ponantur, ut quotquot sunt militantis Ecclesiae filii, eorum intuentes sanctitudinis fulgorem, in trepidis afflictisque huius vitae rebus solacium, in arduo christianae perfectionis certamine invitamentum, in omne genus necessitatibus auxilium habeant.

Ac praeterea ex horum caelitum egregie sanctissimeque gestis, omnium admirationi imitationique propositis, hoc vel loculentius enitere autumat, quod in praesenti rerum gravitate spem Suam, Dei innixam pollicitationibus, acuit ac roborat. Patet scilicet, historia teste, quo turbulentioribus tempestatibus christifidelium communitas iactetur, quo acriore conflictetur odio insidiisque petatur, eo splendidiores edere sanctitatis flores; viros nempe, qui forti strenuoque pectore pro catholico nomine certantes, Iesu Christi imaginem in se referant, omnesque devios ad eum revocare contendant. Quod procul dubio testatur Salvator ab Horta, humilis ille Seraphici Patriarchae assectator, qui, dum Mahumedana impietas, Mauritanorum operâ Hispaniae invecta, tam late inibi christianos corrumpit ac profligat mores, suae exemplo virtutis et innumeris rerum miraculis divina ope patratis, cives ad millia bene multa in pristinum vitae decus restituit. Hoc itidem Ioannes Leonardius testatur, Congregationis Clericorum Regularium a Matre Dei conditor, qui, sua suorumque navitate, et exundantes per Italiam e transalpinis re-

gionibus Novatorum haereses coërcuit ac prohibuit, et actuosus exstitit apostolici illius studii fautor, quo excitatae deinceps sacrae propagandae fidei expeditiones tam salutiferos protulere fructus. Hoc denique testatur Andreas Bobola, sacerdos Societatis Iesu, qui saeviente in Polonia infensissimo Catholicae Religioni bello, cum « venator animarum » ac Iesu Christi administer totus esset in Dei Ecclesiaeque iuribus tutandis, in suorumque civium leniendis malis, vecordi schismaticorum furore petitus, atque inauditis prorsus cruciatibus affectus, immortalem martyrii palmam gloriosa morte consecutus est. Hos igitur praeclaros caelites exoptat Summus Pontifex sanctitatis decorare infula; sed tamen nihil vult ex iis desiderari rebus rationibusque, quibus Apostolica Sedes, ex peculiari more institutoque suo, graves eiusmodi causas expedire solet. Quapropter non ante inviolabile auctoritatis Suae oraculum laturus est, quam in Consistorio Semipublico, quod vocant, Patrum S. Romanae Ecclesiae Cardinalium, itemque omnium, quotquot in Urbe aderunt Patriarchae, Archiepiscopi, Episcopi et Abbates *nullius,* sententias exquisierit. Hoc vero temporis intervallo, percupit Sanctitas Sua ut omnes effusis precibus uberiora Sancti Spiritus lumina menti Suae impetrent ».

Post haec Beatissimus Pater, Apostolicam benedictionem solemniter impertiens, concionem dimisit.

CONSTITUTIONES APOSTOLICAE

I

QUILONENSIS

A DIOECESI QUILONENSI TERRITORII PARS SEIUNGITUR, EX QUA NOVA ERIGITUR DIOECESIS « TRIVANDRENSIS LATINORUM », CARMELITARUM DISCALCEATORUM ORDINI CONCREDENDA; DIOECESIS VERO QUILONENSIS CLERO SAECULARI COMMITTITUR.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

In ora Malabarica felicius in dies catholico nomine succrescente, ad maius christifidelium ibi degentium spirituale bonum eorumque regimen facilius reddendum, peropportunum visum est amplissimum Quilonensis dioecesis territorium dividere et novam exinde pro catholicis latini ritus erigere dioecesim. De consulto igitur venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium S. Congregationi de Propaganda Fide praepositorum, libenti animo excipiendum duximus et exsecutioni mandandum consilium praebitum ab anno millesimo nongentesimo vigesimo nono a venerabili Fratre Aloisio Maria Benzinger, tunc Episcopo dioecesis Quilonensis, ac dein, annuente venerabili Fratre Vincentio Victore Dereere, eiusdem in praesenti dioecesis Antistite, a venerabili Fratre Leone Petro Kierkels, Archiepiscopo titulari Salaminensi et in Indiis Orientalibus Delegato Apostolico, confirmatum. Quapropter, omnibus mature perpensis, suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit, vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, certa scientia deque apostolicae potestatis plenitudine, a praefatae dioecesis Quilonensis territorio totam partem illam dismembramus, quae ad civilem districtum de *Trivandrum* pertinet eiusque civiles complectitur subdivisiones (vulgo *taluks*) *de Chirayinkil*, *Nedumangad*, *Trivandrum*, et *Neyathinkara*, atque territorium ita distractum in novam dioecesim pro catholicis latini ritus erigimus et constituimus eamque ab urbe *Trivandrum*, « *Trivandrensem Latinorum* » nuncupandam decernimus atque Carmelitarum Discalceatorum Ordinis, tam de catholicis missionibus in Indiis Orientalibus benemeriti, sodalibus provinciae Flandriae, ad Nostrum tamen et Apostolicae Sedis beneplacitum, per praesentes Litteras concredimus. Dioecesim vero Quilonensem, ita territorio imminutam, cleri saecularis curis posthac commissam volumus. Novae autem Trivandrensis dioecesis

sedem in urbe *Trivandrum*, a qua, ut iam diximus, dioecesis ipsa nomen mutuatur, constituimus, Episcopi vero sedem in ecclesia Deo in honorem S. Ioseph dicata, in eadem urbe exstante, figimus, ipsamque propterea ad Cathedralis Ecclesiae gradum et dignitatem evehimus, eique eiusque pro tempore Episcopis omnia concedimus iura, honores, insignia, favores, gratias et privilegia quibus ceterae Cathedrales Ecclesiae earumque Praesules iure communi fruuntur et gaudent, eosque pariter iisdem adstringimus oneribus et obligationibus, quibus ceterae Cathedrales Ecclesiae earumque Antistites adstringuntur. Novam hanc dioecesim Trivandrensem suffraganeam constituimus metropolitanae Ecclesiae Verapolitanae, eiusque pro tempore Episcopos metropolitico iuri Archiepiscopi Verapolitani subiicimus. Cum vero in Cathedrali Ecclesia Trivandrensi Canonicorum Capitulum modo erigi nequeat, indulgemus ut, ad iuris tramitem, pro Canonicis Consultores dioecesani interim eligantur. Quod autem attinet ad novae huius dioecesis regimen et administrationem, ad Vicarii Capitularis seu Administratoris Apostolici, sede vacante, electionem, ad iuvenum, qui ad statum clericalem vocati sint, institutionem, ad clericorum et fidelium iura et onera, aliaque huiusmodi, servanda iubemus quae sacri canones praescribunt. Mandamus insuper ut documenta et acta quae dioecesim Trivandrensem Latinorum respiciunt, a dioecesis Quilonensis cancellaria quam primum fieri poterit curiae episcopali novae dioecesis tradantur ut in eius archivo religiose serventur. Rebus igitur ita dispositis ac statutis, ad eadem omnia exsecutioni mandanda venerabilem Fratrem Leonem Petrum Kierkels, in Indiis Orientalibus Delegatum Apostolicum, deligimus, eique propterea necessarias ad id et opportunas tribuimus facultates, etiam subdelegandi ad effectum de quo agitur quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum; eidemque onus imponimus ad S. Congregationem de Propaganda Fide authenticum exsecutionis actorum exemplar intra sex menses ab his Litteris acceptis transmittendi. Praesentes autem Litteras et in eis contenta quaecumque etiam ex eo quod quilibet quorum interest vel qui sua interesse praesumat auditi non fuerint, vel praemissis non consenserint, etiam si expressa, specifica et individua mentione digni sint, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostrae, vel quolibet alio, licet substantiali et inexcogitato, defectu notari, impugnari vel in controversiam vocari posse, sed eas, tamquam ex certa scientia ac potestatis plenitudine factas et emanatas, perpetuo validas exsistere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere atque ab omnibus ad quos spectat inviolabiliter observari debere, et si secus super his a quocumque, quavis

auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum prorsus et inane esse et fore volumus ac decernimus. Statuimus denique ut harum Litterarum transumptis, etiam impressis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis et sigillo alicuius viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eadem prorsus tribuatur fides, quae hisce Litteris tribueretur, si ipsaemet exhibitae vel ostensae forent. Non obstantibus, quatenus opus sit, regulis in synodalibus, provincialibus, generalibus universalibusque Conciliis editis, specialibus vel generalibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis et quibusvis aliis Romanorum Pontificum praedecessorum Nostrorum dispositionibus ceterisque contrariis quibuscumque, etiam speciali mentione dignis. Nemini igitur hanc paginam dismembrationis, erectionis, concessionis, statuti, commissionis, mandati et voluntatis Nostrae infringere, vel ei contraire liceat. Si quis vero ausu temerario hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum ex Arce Gandulphi, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo septimo, die prima mensis Iulii, Pontificatus Nostri anno sextodecimo.

Fr. TH. PIUS, O. P., Card. BOGGIANI
Cancellarius S. R. E.

P. Card. FUMASONI BIONDI
S. C. de Propaganda Fide Praef.

Alfonsus Carinci, *Proton. Apost.*
Ludovicus Kaas, *Proton. Apost.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., Vol. LVII, n. 41 - Al. Trussardi

II

LUXEMBURGENSIS

DIOECESIS LUXEMBURGENSIS DISMEMBRATUR ET NOVA ERIGITUR ABBATIA NULLIUS « SS. MAURITII ET MAURI ».

PIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Intra Luxemburgensis dioecesis fines Abbatia exstat Ss. Mauritii et Mauri in *Clervaux,* Ordinis S. Benedicti, quae, cum spiritualibus fructibus et incrementis iam abundet uberrimis, in errantibus potissimum ad ecclesiae unitatem revocandis, digna visa est, quae ad Abbatiae *nullius* gradum et dignitatem evehatur. Lubenti igitur animo carissimi in Christo Filii Nostri Magni Ducatus Luxemburgensis Serenissimi Principis preces excipientes, simulque paternae Nostrae benevolentiae non mediocri testimonio praeclara merita honestare cupientes, quibus dilecti Filii illius Abbatiae Monachi pro animarum bono exornantur, audito venerabili Fratre Ioseph Philippe, Episcopo Luxemburgensi, atque suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, e Luxemburgensis dioecesis territorio partem illam seiungimus, quae septis tantummodo circumscribitur Abbatiae quam supra diximus Ss. Mauritii et Mauri in *Clervaux,* eamque in Abbatiam *nullius dioeceseos,* eodem *Ss. Mauritii et Mauri* nomine nuncupandam, erigimus et constituimus, atque Nobis et Apostolicae Sedi immediate subiicimus. Quamvis autem Abbatia ipsa paroeciis careat, tamen, ex peculiari gratia, non obstante canonis 219 § 2 C. I. C. praescripto, eiusdem Abbatiae Abbati *nullius* pro tempore existenti omnia tribuimus iura, privilegia et facultates, quibus ceteri per orbem Abbates *nullius* fruuntur, quorum officiis et obligationibus ipse quoque erit adstrictus. Novae insuper huius Ss. Mauritii et Mauri Abbatiae Ecclesiam ad Ecclesiae abbatialis *nullius* gradum et honorem extollimus cum omnibus praerogativis et privilegiis, quae huiusmodi Ecclesiis abbatialibus iure communi competunt. Ad quae vero exsecutioni mandanda venerabilem Fratrem Clementem Micara, Archiepiscopum titularem Apamenum in Syria, in Magno Ducatu Luxemburgensi Internuntium Apostolicum, delegamus eidemque facultates necessarias et opportunas tribuimus, etiam subdelegandi, ad effectum de quo agitur, quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum, et cum onere ad Sacram

Congregationem Consistorialem intra sex menses, ab his Litteris datis computandos, authenticum peractae exsecutionis actorum exemplar transmittendi. Praesentes autem Litteras et in eis contenta quaecumque rata ac valida esse volumus et iubemus, contrariis quibuslibet minime obstantibus. Volumus insuper ut harum Litterarum transumptis etiam impressis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis ac sigillo alicuius viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eadem prorsus tribuatur fides, quae hisce Litteris tribueretur, si ipsaemet exhibitae vel ostensae forent. Nemini autem hanc paginam dismembrationis, erectionis, constitutionis, concessionis, statuti et voluntatis Nostrae infringere vel ei contraire liceat. Si quis vero ausu temerario hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum ex Arce Gandulphi, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo septimo, die quarta mensis augusti, Pontificatus Nostri anno sextodecimo.

Fr. TH. PIUS, O. P., Card. BOGGIANI
Cancellarius S. R. E.

Fr. RAPHAËL C. Card. ROSSI
S. C. Consistorialis a Secretis

Ioseph Wilpert, *Decanus Collegii Proton. Apost.*
Vincentius Bianchi-Cagliesi, *Proton. Apost.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., Vol. LVII, n. 77 - D. Francini.

EPISTULAE

I

AD EXCM̃UM P. D. LEONEM PETRUM KIERKELS, ARCHIEPISCOPUM TIT. SALAMINENSEM ET DELEGATUM APOSTOLICUM IN INDIIS ORIENTALIBUS, QUEM LEGATUM MITTIT AD CONGRESSUM EUCHARISTICUM EX REGIONIBUS INDIARUM ORIENTALIUM IN URBE MADRASPOLITANA CELEBRANDUM.

PIUS PP. XI

Venerabilis Frater, salutem et Apostolicam Benedictionem. — Singulari animi delectatione nuper accepimus, in nobilissima urbe Madraspolitana, Decembri mense proximo exeunte, Congressum Eucharisticum ex latissimis Indiarum regionibus concelebratum iri. Haec autem sacra sollemnia eo magis opportuna videntur, quod impraesentiarum feliciter completur annus quinquagesimus, ex quo ecclesiastica Hierarchia in

istis terris infidelium auspicato erecta est. Constat enimvero hoc diuturno temporis intervallo, duplicato Praefecturarum ac Vicariatuum Apostolicorum numero, studiis laboribusque sacrorum administrorum ad nutum Sanctae Sedis Episcoporumque perauctis, generosa quoque fidelium agmina magnum ibidem incrementum habuisse. Quare consentaneum plane est, christianum populum plurimas divino Salvatori pro supernis beneficiis gratias persolvere, eumque sollemni supplicatione deprecari, ut benigne velit ceteros quoque infideles, qui in tenebris adhuc et in umbra mortis sedent, ad suum ovile quam primum adducere. Nos autem, quibus tantopere cordi est, ut regnum Christi per augustum caritatis Sacramentum amplissime dilatetur, inita consilia ad proximum Indiarum Congressum spectantia perlibenti animo dilaudamus, Nostraque auctoritate etiam atque etiam commendamus. Praeterea, ut sollemnitas ipsa celebrationis per Nostram participationem adaugeatur, eidem adesse ac praeesse per Legatum Nostrum constituimus. Te igitur, Venerabilis Frater, qui archiepiscopali dignitate praefulges atque Delegati Apostolici munere Nostram iam geris in Indiis Orientalibus personam, Legatum Nostrum eligimus ac renuntiamus, ut Conventui Eucharistico Indiano, in Madraspolitana civitate sub finem vertentis anni ineundo, Nostro nomine Nostraque auctoritate praesideas. Certa autem spes Nos tenet, perhonorificum eiusmodi munus, pro egregia tua erga sanctissimam Eucharistiam pietate ac rerum istius regionis experientia, proque amore quo cum innumero isto populo devinciris, industrie te salubriterque obiturum. Interea salutis Auctorem novae enixe flagitamus, ut, praelucentibus exemplo Christi fidelibus atque Pastorum praeceptis votisque obsecundantibus, illi etiam, quos sub peccato vetusta servitus tenet, ad admirabile Christi lumen et regnum haud mora feliciter perveniant. Cuius quidem caelestis misericordiae praenuntia ac paternae dilectionis Nostrae testis esto Apostolica Benedictio, quam tibi, Venerabilis Frater, sollerti Archiepiscopo Madraspolitano cunctisque Congressui adfuturis peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die XXII mensis Novembris, anno MDCCCCXXXVII, Pontificatus Nostri sexto decimo.

PIUS PP. XI

II

AD EXCM̃UM P. D. HECTOREM FELICI, ARCHIEPISCOPUM TIT. CORINTHIENSEM ET NUNTIUM APOSTOLICUM IN REPUBLICA CHILENA, QUEM LEGATUM MITTIT AD VII CONGRESSUM EUCHARISTICUM EX TOTA CHILENA NATIONE IN CIVITATE DE IQUIQUE CELEBRANDUM.

PIUS PP. XI

Venerabilis Frater, salutem et Apostolicam Benedictionem. — Ineunte anno proximo, ut nuper libenti animo didicimus, septimum ex tota natione Chilena Congressum Eucharisticum in civitate de Iquique peractum iri. Hisce enim sacris coetibus sollemnibusque in honorem augustissimi Sacramenti caerimoniis ac pompis, non modo debitae Deo gratiae pro innumeris beneficiis christiano populo collatis egregie persolventur, verum etiam fides pietasque publica magnopere provehetur, civilisque consortio ad superna persequenda bona, ad bonos mores fovendos, fortiter suaviterque allicietur. Quare suscepta ad Eucharisticam celebrationem apparandam consilia perlibenter dilaudamus, omnesque bonos fideles acriter hortamur, ut sollertem curam operamque suam Conventui ineundo conferre velint. Quo autem Nostra participatio arctior manifestiorque evadat, te, Venerabilis Frater, qui, archiepiscopali dignitate praeditus, pro collato munere Nostram iam in Chilena Republica geris personam, Legatum Nostrum eligimus atque constituimus, ut Congressui Eucharistico in civitate de Iquique ex universa natione Chilena proxime cogendo nomine Nostro Nostraque auctoritate praesideas. Pro certo autem habemus, te praeclarum Nostrae voluntatis interpretem exstiturum, sacramque celebrationem in Christi Regis laudem et gloriam, in populi christiani utilitatem ac profectum, ad felicem exitum perducturum. Caelestis interea praesidii opisque conciliatrix ac paternae caritatis Nostrae nuntia sit ac testis Apostolica Benedictio, quam tibi, Venerabilis Frater, egregio Episcopo de Iquique, ceterisque Praesulibus, itemque sacerdotibus, magistratibus ac fidelibus Eucharisticae sollemnitati adfuturis peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die XXX mensis Novembris, in festo Sancti Andreae Apostoli, anno MDCCCCXXXVII, Pontificatus Nostri sexto decimo.

PIUS PP. XI

III

AD EXCMUM P. D. EDMUNDUM GLEESON, EPISCOPUM MAITLANDENSEM, DE CONVENTU EUCHARISTICO AC MISSIONALE EX TOTA AUSTRALASIA IN URBE NOVOCASTRENSI INEUNDO.

PIUS PP. XI

Venerabilis Frater, salutem et Apostolicam Benedictionem. — Clarissima in urbe Novocastrensi ad aestuarium Huver fluminis sita, non minus industria operum quam religionis studio probata, proximo anno ad sacras Missiones fovendas, uti libenti animo accepimus, Congressus Eucharisticus opportune peragetur, quo ex tota Australia sacrorum Antistites, sacerdotes, Christi fideles, invitatui tuo obsecundantes, alacriter convenient. Quae quidem salutaria incepta non modo Nobis pergrata exstitere, verum etiam spem bonam iniciunt se christianae vitae profectui in Australiana regione plurimum esse allatura. Illud enim miserentissimus humani generis Redemptor per sacram Eucharistiam persequi voluit, ut omnes in terris peregrinantes, vetere servitute reiecta, supernaturalem vitam habeant, et abundantius habeant. Nullum ergo validius efficaciusque ad animas Deo quaerendas auxilium excogitari potest, quam hoc divinae caritatis Sacramentum, quod merito omnibus est laudibus extollendum, eiusque cultus maximo ardore fovendus atque amplificandus. Quare, precatione Nostra ad Deum suppliciter admota, paterna vota atque omina elicimus, ut Conventus iste Eucharisticus ac Missionalis, in urbe Novocastrensi ineundus, iucundissimo ac felicissimo eventu compleatur. Ipsa autem argumenta conlatis studiis pertractanda, tum sacri ritus magna pompa peragendi atque res missionales, sollemni expositione conventuris spectandae, acres fidelium animis stimulos adicient, quibus ipsi divinam Eucharistiam incensa in dies magis pietate et observantia colant, indeque vehementiorem ad missionalem causam impulsionem excipiant. Minime vero dubitamus, quin, oblata Congressus istius opportunitate, Opera ipsa a Propaganda Fide, a Sancto Petro Apostolo, nec non Consociatio missionalis cleri, tantopere laudanda atque commendanda, laetis istic incrementis affatim augeantur. Horum interea optatorum auspiciorumque comitem, peculiarisque dilectionis Nostrae testem, Apostolicam Benedictionem tibi, Venerabilis Frater, clero populoque tuae vigilantiae commisso, itemque universis Congressui adfuturis amantissime in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die XXI mensis Novembris, anno MDCCCCXXXVII, Pontificatus Nostri sexto decimo.

PIUS PP. XI

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I

NELSONENSIS-VANCUVERIENSIS

DECRETUM

DE FINIUM DETERMINATIONE

Per Apostolicas Litteras diei 22 Februarii 1936 erecta fuit dioecesis Nelsonensis eidemque assignatum territorium avulsum ab archidioecesi Vancuveriensi, comprehendens integros decanatus *Nelson* et *Cranbrook*, necnon partem decanatus *Kelowna*.

Cum autem quoddam exortum fuerit dubium circa limites inter memoratas dioeceses, Ssmus Dominus Noster Pius Div. Prov. Pp. XI, praesenti Consistoriali Decreto statuit ut praefati fines pressius determinentur ut sequitur:

Ad meridiem a linea parallela gradus 49^{mi} latitudinis septentrionalis, quae dividit regionem Canadensem a Statibus Foederatis Americae Septentrionalis, ab intersectione eiusdem lineae cum limite occidentali provinciae civilis *Alberta* usque ad meridianum 120um; *ad occidentem* a linea quae, iuxta idem meridianum, ascendit ad 50um parallelum atque, ipsum sequens usque ad 119um meridianum, per idem ascendit ad gradum 53um latitudinis; *ad septentrionem* a linea quae per eumdem gradum attingit fines occidentales memoratae provinciae *Alberta;* denique *ad orientem* a finibus pariter eiusdem provinciae.

Ad haec autem exsecutioni mandanda Sanctitas Sua deputare dignata est Revmum D. Humbertum Mozzoni, Regentem Delegationem Apostolicam in Regione Canadensi, eidem tribuens facultates ad id necessarias et opportunas, etiam subdelegandi, ad effectum de quo agitur, quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum; eidem facto onere mittendi, intra sex menses, ad hanc S. C. Consistorialem authenticum exemplar peractae exsecutionis actus.

Datum Romae, ex Aedibus S. Congregationis Consistorialis, die 18 Decembris 1937.

Fr. C. R. Card. Rossi, *a Secretis.*

L. ✠ S.

V. Santoro, *Adsessor.*

II

DECRETUM

DE CONSISTORIO SEMIPUBLICO AD EXQUIRENDA SUFFRAGIA PRO CANONIZATIONE BEATORUM: ANDREAE BOBOLA, MARTYRIS, IOANNIS LEONARDI ET SALVATORIS AB HORTA, CONFESSORUM.

Peractis iam de more Consistoriis, tum secreto, tum publico, die decima septima huius mensis martii in Palatio Apostolico Vaticano, Ssmus Dominus Noster Pius Divina Providentia Pp. XI Consistorium semipublicum die trigesima prima eiusdem mensis martii currentis habendum decrevit, in quo exquiret Episcoporum sententiam pro canonizatione Beati Andreae Bobola, Martyris, Sacerdotis professi Societatis Iesu, Beati Ioannis Leonardi, Confessoris, Fundatoris Congregationis Clericorum Regularium a Matre Dei et Beati Salvatoris ab Horta, Confessoris, laici professi Ordinis Fratrum Minorum.

Quapropter Ssmus Dominus praescribit ut omnes Patriarchae, Archiepiscopi, Episcopi, Praelati et Abbates *nullius*, qui sunt intra centesimum ab Urbe lapidem, si possint, Romam tempestive petant, praefato Consistorio intersint, suffragium suum, *brevissima oratione*, edituri et solemni canonizationi, si in eodem Consistorio indicta fuerit, suo tempore adsistant. Ceteros vero Antistites de his quae supra memorantur certiores reddit, laetus quidem si qui ad eumdem finem romanum iter suscipere velint. Ne autem locorum Ordinarii frequentibus itineribus nimium graventur, Sanctitas Sua benigne indulget ut qui sive occasione Consistorii Romam convenerint sive praefatis solemniis adfuerint, proxima vice ab obligatione sacra Limina visitandi eximantur, salvo onere remittendi ad hanc Sacram Congregationem Relationem de statu dioecesis.

Datum Romae, ex Aedibus Sacrae Congregationis Consistorialis, die 18 Martii 1938.

Fr. R. C. Card. Rossi, *a Secretis*.

L. ✠ S.

V. Santoro, *Adsessor*.

III

PROVISIO ECCLESIARUM

Ssmus Dominus Noster Pius, divina Providentia Papa XI, successivis decretis Sacrae Congregationis Consistorialis, singulas quae sequuntur Ecclesias de novo Pastore dignatus est providere, nimirum:

die 26 Febuarii 1938. — Cathedrali Ecclesiae Barrensi de Pirahy praefecit R. D. Iosephum Andream Coimbra, archidioecesis Adamantinae presbyterum.

— Titulari episcopali Ecclesiae Sanavensi R. D. Guilelmum Griffin, quem deputavit Auxiliarem Exc. P. D. Thomae J. Walsh, Archiepiscopi Novarcensis.

die 7 Martii. — Cathedrali episcopali Ecclesiae Agennensi Exc. P. D. Ioannem Rodié, hactenus Episcopum Adiacensem.

— Cathedrali episcopali Ecclesiae Rupellensi R. D. Aloysium Liagre, dioecesis Insulensis.

die 12 Martii. — Cathedrali Ecclesiae Alajuelensi R. D. Victorium Sanabria, Vicarium Generalem archidioecesis S. Iosephi in Costarica.

die 18 Martii. — Titulari episcopali Ecclesiae Adrasenae Exc. P. D. Melchisedech Del Canto, hactenus Episcopum S. Philippi.

die 19 Martii. — Cathedrali Ecclesiae S. Philippi R. P. Bernardinum Berrios Gainza, O. F. M.

SACRA CONGREGATIO PRO ECCLESIA ORIENTALI

PROVISIO ECCLESIAE

Ssmus Dominus Noster Pius, divina Providentia Papa XI, decreto Sacrae Congregationis pro Ecclesia Orientali, die 15 Ianuarii anno 1938 dato, titulari archiepiscopali Ecclesiae Chalcedonensi Armenorum praefecit Exc. P. D. Sergium Der Abraamian, hactenus Episcopum tit. Cucusenum.

SACRA CONGREGATIO CONCILII

DIOECESIUM X ...

ELEEMOSYNAE MISSARUM BINATARUM

Die 13 Novembris 1937

SPECIES FACTI. — In nonnullis instantiis reductionis onerum Missarum, quae diebus festis ex pia testatorum voluntate applicandae sunt, preces ita concinnatas esse animadversum est ut ex reditibus legatorum aliqua pars, et quandoque maior, cederet ratione incommodi parocho diebus festis in sua ecclesia Missam iteranti, alia vero pars ab ipsomet impenderetur Missis celebrandis in legatorum satisfactionem vel Curiae in hunc finem mitteretur. Itemque praxim alicubi inolitam esse constitit, qua parochi sacerdotesque Missam binatam facultate apostolica applicantes, si iuxta intentionem offerentium vel piae causae applicent, ad Curiam transmitterent favore Seminarii eleemosynam dioecesanam, excessum sibi retinentes.

Hinc duo sunt consideranda : 1) num expediat indultum apostolicum concedere ut parocho in propria ecclesia Missam iteranti emolumentum aliquod tribuatur, idque ex legatorum reditibus; 2) num sustineatur dispositio dioecesana vi cuius sacerdotes Missam binatam applicantes eleemosynam tantummodo dioecesanam Curiae tradere teneantur.

ANIMADVERSIONES. — Quoad primum. Ex perantiqua Ecclesiae praxi vetitum semper fuit ut plures in die Missas celebrantes plura pro iisdem, praeterquam in die Nativitatis Domini, reciperent stipendia. Cfr. Decr. Gratiani, D. I., c. 53, *de cons.*; Const. Benedicti XIV diei 26 Augusti 1738 *Quod expensis* et diei 30 Maii 1753 *Apostolicum ministerium;* Litt. encycl. Leonis XIII diei 18 Aprilis 1897 *Trans Oceanum,* et Benedicti XV diei 10 Augusti 1915 *Incruentum*. Quod Codex iuris canonici sanxit in canonibus 806 § 1 et 824 § 2.

Quapropter sine peculiari Apostolicae Sedis indulto nefas est parocho Missam iteranti emolumentum aliquod tribuere eo minus ex legatorum reditibus, excipe si ipse legati fundator hanc facultatem fecerit.

Nec convenit indultum apostolicum hunc in finem concedere. Et primum quidem, quia parochus, vi sui muneris, bono fidelium spirituali consulere tenetur, ideoque curare ut fideles diebus festis de praecepto

obligationi Sacrum audiendi satisfaciant. Quodsi unius Missae celebratio huic obligationi ab omnibus implendae satis non sit, alteram celebrare ipse tenetur ad mentem canonis 806 § 2, nullo ad hoc percepto stipendio. Deest enim in casu titulus extrinsecus maioris laboris vel incommodi, vi cuius sacerdotibus binantibus permittitur aliqua retributio ad normam citati canonis 824 § 2 Codicis I. C., cum agatur de parocho Missam iterante in sua paroecia in fidelium sibi commissorum utilitatem, quare iusta causa deest concedendi hunc in finem indultum apostolicum, eo vel magis quia haec retributio in casu ex legatorum reditibus esset sumenda. Iamvero legata in finem proprium constituta sunt, ab ipso fundatore statutum, et diligentissime implenda, sicut omnes fidelium voluntates in pias causas facultates suas donantium vel relinquentium, etiam circa modum administrationis et erogationis bonorum, ad praescriptum canonis 1514.

Nihil tamen vetat quominus, peculiaribus rerum personarumque adiunctis perpensis, his parochis Episcopus retributionem aliquam ex aliis proventibus assignet.

Alterum dubium quod spectat, praescriptio est contra ius commune. Eleemosyna enim Missarum, nisi aliud certo constet, dividi vel separari nequit a celebratione et applicatione Missarum, sed quid unum constituit ad mentem canonis 840 § 1, et distinctio ipsa a mente offerentium est prorsus aliena. Quod si in citato canone res est de Missis manualibus ad alios pro celebratione transmissis, attamen una eademque est regula, eleemosynam Missarum, nisi aliud constet, pro celebratione et pro applicatione *integram* celebranti tradendam esse intuitu oneris quod ei imponitur. Et ita iam pluries declaravit haec S. Congregatio, e. g. in una *Lugdunen.* 31 Ianuarii 1880, in una *Sancti Deodati* 27 Februarii 1905 ad II, et in una *Paderbornen.* 16 Novembris 1917. Utique in citatis resolutionibus eadem S. Congregatio clausulam addidit: « nisi morali certitudine constet excessum communis eleemosynae oblatum fuisse intuitu personae vel ob maiorem laborem aut incommodum ». Sed ex hoc ipso arguitur quod Episcopus nequeat generali praescriptione sive synodali sive extrasynodali indiscriminatim praescribere omnibus sacerdotibus binantibus excessum communis eleemosynae vel eleemosynam ab offerentibus oblatam, quaecumque sit, percipere, dummodo Curiae tradatur eleemosyna synodalis.

Nec est omittendum alienum prorsus esse ab ipso indulti apostolici ambitu, vi cuius sacerdos Missam binatam ad mentem offerentis applicat, ut aliqua eleemosynae pars ipse sibi retineat. Aliter tamen res esset, si ageretur de Missis fundatis, quibus cavet Codex ipse in canone 840 § 2.

RESOLUTIONES. — Propositis itaque in comitiis plenariis diei 13 Novembris 1937 dubiis:

I. *An expediat indultum apostolicum concedere ut parocho, in propria ecclesia Missam iteranti, tribuatur aliquod emolumentum ex reditibus legatorum;*

II. *An sustineatur dispositio dioecesana vi cuius sacerdotes, Missam binatam applicantes, eleemosynam tantummodo dioecesanam Curiae tradere teneantur;*

Emi Patres huius S. Congregationis responderunt:

Ad I *Negative*, seu *non expedire;*

Ad II *Negative.*

Has resolutiones Ssmus D. N. Pius Pp. XI in Audientia diei 18 Novembris 1937, referente subscripto Secretario, approbare et confirmare dignatus est.

I. Bruno, *Secretarius.*

SACRA CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

I

PROVISIO ECCLESIARUM

Singulis ut infra datis decretis Sacri Consilii Christiano Nomini Propagando, Ssmus Dominus Noster Pius div. Prov. Papa XI dignatus est sequentes providere Ecclesias, nimirum:

die 7 Martii 1938. — Cathedrali Ecclesiae Trichinopolitanae praefecit R. D. Iacobum Mendonça.

die 10 Martii. — Titulari Ecclesiae Latopolitanae R. P. Ioannem Odendahl, C. M., quem constituit Vicarium Apostolicum de Limon.

II

NOMINATIONES

Sacrum Consilium Christiano Nomini propagando datis decretis, ut infra, ad suum beneplacitum renunciavit:

die 10 Februarii 1938. — R. P. Prosperum Durand, O. F. M., *Praefectum Apostolicum de Weihaiwei.*

die 11 Martii. — R. P. Michaëlem Augustinum O'Connor, O. P., *Praefectum Apostolicum de Kienow.*

die 13 Martii. — R. P. Patricium Iosephum Whitney, e Societate Sancti Patricii pro missionibus ad exteros, *Praefectum Apostolicum de Ogoja.*

SACRA CONGREGATIO RITUUM

I

IANUEN.

BEATIFICATIONIS ET CANONIZATIONIS VEN. SERVI DEI CAROLI HYACINTHI A S. MARIA, SACERDOTIS PROFESSI EX ORDINE EREMITARUM S. AUGUSTINI EXCALCEATORUM.

SUPER DUBIO

An constet de virtutibus theologalibus Fide, Spe, Caritate tum in Deum cum in proximum, nec non de cardinalibus Prudentia, Iustitia, Temperantia, Fortitudine earumque adnexis in casu et ad effectum de quo agitur.

Tota christianae perfectionis ratio in eo est, ut homo, Christum imitans, fiat ei conformis per gratiam, ut et dignus evadat qui eius gloriae consortio tandem fruatur, dicente Apostolo: *Quos praescivit et praedestinavit conformes fieri imaginis filii sui... quos autem praedestinavit, hos et vocavit, et quos vocavit hos et iustificavit, quos autem iustificavit illos et glorificavit* (*Rom.*, VIII, 29-30).

Ut autem tantam hanc conformationem assequamur, Deus ipse ineffabili misericordia efficacissimam nobis suppeditavit opem ac tutissimum veluti tramitem in beata Virgine « in [cuius] uno eodemque alvo, ut praeclare Pius Papa X fel. rec. scribit, et carnem Christus sibi assumpsit et *spiritale* simul corpus adiunxit, ex iis nempe coagmentatum, *qui crediturі erant in eum*... Unde spiritali quidem ratione ac mystica, et Mariae filii nos dicimur et ipsa nostrum omnium mater est... si igitur Virgo beatissima Dei simul atque hominum parens est, ecquis dubitet eam omni ope adniti ut Christus *caput corporis Ecclesiae* (*Col.*, I, 18),

in nos, sua membra, quae sunt eius munera infundat, idque cumprimis ut eum noscamus et *ut vivamus per eum?* (I Io., IV, 9) ». (Encycl. *Ad diem*, 2 febr. 1904). Hinc profecto illarum virtutum heroicarum origo, quas hodie in Ven. Servo Dei Carolo Hyacintho a S. Maria recolere iuvat. Qui tantae Matri se totum concredidit Christo conformandum, eo successu, ut vivida eius imago factus fuerit.

Ianuae die 5 septembris a. D. 1658 natus, eodem die baptizatus est Servus Dei, cui nomen Marini fuit impositum. Hieronymus Sanguineti et Angela, tenui quidem censu, sed religione praestantes, eum genuerunt; sub quorum pia disciplina puerulus, qui docilem nactus erat indolem, egregie horum educationi respondit. Beatam Virginem, quam matrem suam dicebat, tenerrima dilectione prosequebatur. Ad eius aram, vix ei datum fuisset, advolabat, ibique longas ducebat orando moras.

Fama refert tres ipsum ab ea implorasse gratias: baptismalem innocentiam servandi, litteras bonasque artes, quibus in ludo operam navabat, licet duriusculi ingenii, rite apprehendendi, religiosae vitae se mancipandi. Quod autem filioli preces ipsa exaudierit, ex eo coniicere est datum, quod per totam vitam Servus Dei peccatum vel veniale abhorruerit, in studiis praesertim theologicis plurimum miro modo profecerit, uti ab eo conscripta opera testantur, atque magnis impedimentis superatis in religiosa familia se Deo dicare valuerit.

Porro vix quindecim annos natus ut inter Excalceatos Augustinenses exciperetur enixe efflagitavit; qui, non multo ante, sui Ordinis domum Ianuae aperuerant, atque vitae sanctitate enitebant. Voti compos factus, fratris Caroli Hyacinthi a Sancta Maria nomine assumpto, tirocinium inivit, tantumque in hac palaestra profecit, quantum eius deinde sanctimonia ostendit. Die 18 augusti a. D. 1675 sollemnia vota ineffabili gaudio nuncupavit. Sex post annos ad sacrum Presbyteratus ordinem promotus, sacerdotalis ministerii munia impigre ad mortem usque obivit. Innumeras animas, qua fervidissimis suis concionibus, qua sacras exomologeses excipiendo, et Deo reconciliavit et ad Christianam perfectionem adduxit. Plures quoque conscripsit libros suavissimam in B. Virginem Mariam religionem spirantes.

Divino instinctu permotus templum in eius honorem a fundamentis erexit, quod, brevi, celebre sanctuarium factum est, « della Madonnetta » vulgo appellatum, in quo millia atque millia hominum tantae Matris beneficia ad nostra usque tempora sunt experti.

Nonnullas quoque pias mulieres in *Tertium Ordinem Augustinensium Excalceatarum* coadunavit; quod Institutum ab eo conditum adhuc perseverat, lectissimisque floribus Ecclesiam exornavit.

Ob tot tantaque ab eo pro Dei gloria gesta vaferrimi humani generis hostis invidia contra eum exarsit, Deoque permittente, tribulationibus omne genus calumniisque Servus Dei impetitus est. Nec mirum; scriptum est enim: « Quia acceptus eras Deo necesse fuit ut tentatio probaret te » (Tob., XII, 13). Deus enim pro sua misericordia *faciet etiam cum tentatione proventum* (I *Cor.*, X, 13).

Quam ad rem bene adnotat Augustinus: « Quid non misericorditer praestatur hominibus a Domino Deo, a quo etiam tribulatio beneficium est? » (*Ep. 210,* 1). Et revera Carolus Hyacinthus, Deo beataeque Virgini constantissime fidens, adversa omnia fortiter superavit, eiusque virtutes splendidius emicuerunt.

Nunquam enim a sui Ordinis regulis vel minime deflexit, nunquam ab obedientia recessit, caritate autem ardentissima flagrabat et erga Deum, et erga proximum, ipsos quoque sua dilectione complexans, qui eum calumniati fuerant. Paenitentiae amantissimus, corpusculo suo, veluti infensissimo hosti, iuge bellum indixit, ieiuniis, vigiliis, asperrimisque flagris illud domare satagens.

Qua in re et illud mirandum est quod vir Dei per quatuordecim annos dirae plagae atrocissimos cruciatus heroice silentio ad mortem usque sustinuerit, quam in osculo Domini oppetiit die 23 aprilis a. D. 1721. Iusta funebria frequentissimo hominum concursu fuerunt honestata, eiusque corpus apud B. M. V. altare, ante quod diutissime orare solebat, sepultum fuit.

Sanctitatis fama, qua vivens ipse fruebatur, post eius obitum vividior est facta. Sequenti porro anno ordinaria auctoritate Ianuae super fama virtutum et miraculorum inquisitio est incepta. A. 1723 in Derthonensis Dioecesis duabus paroeciis duo processiculi fuere adornati, additique Ianuensi. Benedictus XIV die 27 iulii a. 1757 Introductionis causae Commissionem sua manu obsignavit. Statim Apostolico conficiendo processui manus admotae, qui a. 1782 absolutus fuit. Causa haec temporum iniuria diu siluit. Servato iuris ordine die 29 aprilis a. 1919 Antepraeparatorius coetus super virtutibus coram Revmo Cardinali Ianuario Granito Pignatelli di Belmonte Episcopo Albanen., Causae Ponente seu Relatore, fuit habitus; Congregatio autem Praeparatoria die 30 iunii a. 1936 coacta fuit, Generalis demum die 23 novembris anni huius coram Ssmo D. N. Pio Papa XI. In qua idem Revmus Cardinalis Relator dubium posuit discutiendum: *An constet de virtutibus theologalibus Fide, Spe, Caritate tum in Deum cum in proximum nec non de cardinalibus Prudentia, Iustitia, Temperantia, Fortitudine earumque adnexis, in gradu heroico in casu et ad effectum de quo agitur.* Revmi Cardinales,

Officiales Praelati atque Consultores suam quisque aperuere sententiam : Beatissimus vero Pater Suam aperire mentem distulit, congregatos interim hortatus ut Secum Deum, luminum Patrem, orarent. Dominicam autem hanc, quartam Sacri Adventus selegit, ut hunc Dei famulum, qui *inter dispensatores mysteriorum Dei fidelis est inventus* (I *Cor.*, IV, 1, 2) quique natus visus est amori et cultui erga Virginem augendo, nova gloriae corona redimiret. Quapropter Revmos Cardinales Camillum Laurenti S. R. C. Praefectum atque Ianuarium Granito Pignatelli di Belmonte Episcopum Ostien. et Albanen., Causae Relatorem, nec non R. P. Salvatorem Natucci Fidei Promotorem generalem meque infrascriptum Secretarium ad Se accivit, divinissimoque eucharistico Sacrificio pientissime litato, edixit : *Constare de virtutibus theologalibus Fide, Spe, Caritate tum in Deum cum in proximum nec non de cardinalibus Prudentia, Iustitia, Temperantia, Fortitudine earumque adnexis Venerabilis Servi Dei Caroli Hyacinthi a S. Maria in gradu heroico in casu et ad effectum de quo agitur.*

Hoc autem decretum promulgari et in acta S. R. C. referri mandavit. Datum Romae, die 19 decembris a. D. 1937.

C. Card. Laurenti, *Praefectus.*

L. ✠ S.

A. Carinci, *Secretarius.*

II

ROMANA seu LUCANA

CANONIZATIONIS B. IOANNIS LEONARDI CONFESSORIS, FUNDATORIS CONGREGATIONIS CLERICORUM REGULARIUM A MATRE DEI.

SUPER DUBIO

An et de quibus miraculis post indultam eidem Beato ab Apostolica Sede venerationem constet in casu et ad effectum de quo agitur.

Quum sacro Pentecostes die anno 1922 Sanctitas Tua inter Missarum sollemnia in Basilica Vaticana tercentesimum annum ab instituta sacra Congregatione *de Propaganda Fide,* alto fervidoque eloquio commemoravit, Christifidelium animos incitans ad missionalia opera pro viribus adiuvanda, in eorum virorum praeclaro agmine qui praegrande illud opus praepararunt, B. Ioannis Leonardi nomen apostolico Tuo elogio pro merito honestasti. Nunc vero, provido Dei consilio factum est ut Tibi

ipsi, quem Missionalium operum altorem atque impulsorem magnificum populus christianus demiratur et proclamat, insignem hunc Beatum, novis accedentibus divinis signis, ad supremos altarium honores elevare, strato hodie itinere, datum esse videatur. Insignem diximus Beatum hunc, quia vere *de semine virorum illorum erat per quos,* turbulentissimo eo tempore, quo lutherana et calviniana haereses Christi Ecclesiam acerrime impugnabant, una cum Caietano Thienaeo, Antonio M. Zaccaria, Ignatio de Loyola, Carolo Borromaeo, Roberto Bellarmino, Petro Canisio, Iosepho Calasanctio, Hieronymo Aemiliani, Philippo Nerio aliisque, *salus facta est in Israël* (1 Mac., 5, 62).

Ioannes Leonardi Lucae in Etruria a. D. 1543 ortus, Sacerdotio initiatus Christianum populum, apostolico ardens zelo, edocere nunquam destitit, eoque fine *Clericorum Regularium a Matre Dei* Congregationem instituit, quae uberrimos in Ecclesia Dei fructus ad haec usque tempora reportat; quo in opere moliendo multa passus est discrimina, multaque luctamina, quae tamen, Deo confisus, Beataeque Virginis patrocinio, fortissime simul et patientissime superavit, ingentes animorum colligens manipulos. Alma in hac Urbe, die 9 Octobris mensis a. D. 1609 sanctissime vita excessit. Pius IX fel. rec. Beatorum fastis die 9 Iulii a. 1861 eum inseruit. Canonizationis causa die 3 Februarii a. D. 1934 fuit resumpta; Remissoriales litterae ad Neapolitanam et ad Nolanam Curias fuerunt directae, ut Apostolica auctoritate super duabus miris sanationibus processus adornarentur. Duo ulteriores processiculi additionales Nolae et Romae fuerunt constructi: de quorum omnium processuum iuridica vi, die 31 Iulii a. 1935, prodiit decretum.

Sanatio priori loco discussa, quae mense Septembri a. 1931 evenit, sacerdotem Ianuarium Nappi respicit, parochum S. Tryphonis in oppido Marzano Dioecesis Nolanae. Is pluribus ab annis varicoso ulcere in sinistro crure molestissime vexabatur, quod nulla medicorum arte delinitum, insanabile reddebat, praeter cetera adiuncta, ipse infirmi sacerdotis corporis habitus, varicibus atque oedemate, fatigato corde, turgens. Verum quod adhibita tot annis, humana remedia nequivere, illud extemplo depulit implorata Beati Ioannis apud Deum intercessio.

Sane, invocato B. Ioanne Leonardi, appositaque sub vespere super laevum crus ulcere affectum eius imagine, sequenti mane ulcus non amplius vigebat, novaque pellis eius loco inducta. Supra naturae vires hoc evenisse unanimiter fatentur et curantes medici et tres Periti ab hac Sacra Congregatione adlecti.

Sanatio altera evenit in puero Victorio Lamberti, Neapoli a. 1926. Hic puer, Februario mense ineunte, a gravissima osteomyelite phlegmo-

nosa septica fuit attactus. Chirurgica sectio nil profuit. Morbo in peius ruente, parentes propinquique B. Ioannis Leonardi interventionem enixis precibus implorarunt, neque incassum, felicique sane exitu. Dum enim die 9 Februarii, medici, qui in consilium convenerant, nullam superesse sanationis spem edixerunt, puerulusque fere in eo erat ut animam exhalaret, sequenti mane sanatus a medicis inventus est.

Miraculum medentes et tres periti ex officio conclamant.

De ambabus his sanationibus primo in Antepraeparatoria Congregatione coram Revmo Cardinali Raphaële Carolo Rossi die 19 Maii a. 1936 disceptatum est; postea in Praeparatoria coram Patribus Cardinalibus die 25 Maii a. 1937. Demum die 8 mensis huius sacer hic coetus coram Ssmo D. N. Pio Papa XI coactus est, in quo idem Cardinalis Ponens seu Relator dubium posuit discutiendum: *An et de quibus miraculis, post indultam eidem Beato ab Apostolica Sede venerationem, constet in casu et ad effectum de quo agitur.* Revmi Cardinales, Officiales Praelati, Patresque Consultores singillatim suffragia tulerunt, quae Beatissimus Pater benigne, ut assolet, excepit; suam tamen proferre sententiam ad hanc diem distulit vicesimam Februarii, Dominicam in Sexagesima.

Quare ad Se accitis Revmis Cardinalibus Camillo Laurenti, S. R. C. Praefecto, atque Raphaële Carolo Rossi, Causae Ponente seu Relatore, nec non R. P. Salvatore Natucci Fidei Generali Promotore meque infrascripto Secretario, sacraque Hostia pientissime litata, edixit: *Constare de duobus miraculis a Deo per Beati Ioannis Leonardi intercessionem patratis,* nempe *de instantanea perfectaque sanatione tum Sacerdotis Ianuarii Nappi ab ulcere varicoso cruris sinistri, cum pueri Victorii Lambertii ab osteomyelite phlegmonosa septica femoris sinistri.*

Hoc autem decretum publici iuris fieri et in acta S. R. C. referri mandavit.

Datum Romae, die 20 Februarii a. D. 1938.

C. Card. Laurenti, *Praefectus.*

L. ✠ S.

A. Carinci, *Secretarius.*

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA PAENITENTIARIA APOSTOLICA

(OFFICIUM DE INDULGENTIIS)

I

DECRETUM

DE PRECIBUS ET PIIS OPERIBUS INDULGENTIIS DITATIS, NOVA COLLECTIONE EDITIS.

Quandoquidem ex una parte opus, a Sacra Congregatione Indulgentiarum Sacrarumque Reliquiarum anno MDCCCLXXXXVIII editum, multis iam annis non amplius venale prostat; ex altera vero eiusdem generis Collectioni, quae anno MDCCCCXXIX in lucem prodiit, generales indulgentiarum concessiones postremis hisce temporibus, ac praesertim iubilari Redemptionis anno, aliae ex aliis accessere, christifideles non pauci ac vel sacerdotes et Episcopi ab Apostolica Sede petierunt, ut novum, idemque authenticum, prelo excuderetur opus, quod pontificias hac in re largitiones ita in unum colligeret, ut tuta communi pietati norma esset.

Cum vero Augustus Pontifex hac de causa certior factus esset, infra scripto Cardinali Paenitentiario Maiori mandavit, ut huic operi admoveretur manus, cui etiam Ipsemet perficiendo generales normas rationesque indicavit. Eo videlicet spectabat Beatissimi Patris consilium, ut non modo preces et pia opera indulgentiis ditata in unum redigerentur, sed ut potius aptiore indutus forma elenchus vulgaretur, qui et recentiores omnes Summorum Pontificum id genus largitiones complecteretur, et novo usui novisque huius Officii praescriptis ordinate responderet, quae idcirco Suprema Auctoritate duce invecta sunt, ut indulgentiarum doctrinam atque incrementa nostra hac aetate moderarentur.

Quapropter Sacra Paenitentiaria Apostolica, ut Beatissimi Patris mandata faceret, post diuturnum studium diligentemque laborem, preces et pia opera, ad praesentem hanc diem a Summis Pontificibus indulgentiis ditata, in unum collegit et in vulgus edidit; tum ea videlicet, quae

in favorem omnium christifidelium, cum ea etiam quae in favorem quorumdam coetuum spiritualibus hisce muneribus insignita fuerunt: idque ad normam perficiendum curavit earum immutationum atque rationum, quas Suprema ipsa Auctoritas proposuerat.

In Audientia vero infra scripto Cardinali Paenitentiario Maiori die 11 mensis Decembris vertentis anni concessa, Ssmus D. N. Pius divina Providentia Pp. XI Collectionem hanc, typis vaticanis impressam, approbavit et confirmavit et, abrogatis generalibus indulgentiarum concessionibus in eadem Collectione non relatis, ipsam tantum uti authenticam haberi mandavit.

Contrariis quibuslibet etiam speciali mentione dignis minime obstantibus.

Datum Romae, ex S. Paenitentiaria Apostolica, die 31 Decembris 1937.

L. Card. LAURI, *Paenitentiarius Maior.*

L. ✠ S.

S. Luzio, *Regens.*

II

DECRETUM

CONDITIONES AD VALIDAM SACRARUM « VIAE CRUCIS » STATIONUM ERECTIONEM EX NOVO STATUUNTUR.

Iamdiu ac saepe huic S. Tribunali significatum fuit, multiplicitatem conditionum ad validitatem erectionis stationum « Viae Crucis » hucusque requisitarum haud raro occasionem dedisse omissioni, ut plurimum involuntariae, unius vel alterius ex iis, et consequenti exinde invaliditati erectionis eiusdem. Huic lamentabili defectui infra scriptus Cardinalis Maior Paenitentiarius occurrere efficaci remedio cupiens, totam rem deferendam esse Summo Pontifici censuit. Itaque Sanctitas Sua, in audientia eidem benigne concessa die 11 mensis Ianuarii vertentis anni, spirituali animarum piarum bono semper prospiciens, ac summopere exoptans ne christifideles priventur sacris indulgentiis, huic salutari exercitio adnexis, — quas Ipsemet ex novo statuerat per Decretum « Pium Viae Crucis exercitium » sub die 20 Octobris 1931 [1] — abrogatis singulis conditionibus hactenus vigentibus, benigne decernere dignatus est ad validam stationum « Viae Crucis » erectionem sufficere ut sacerdos, id-

[1] *Acta Apost. Sedis*, vol. XXIII, pag. 522.

circo rogatus, debita facultate sit praeditus, iuxta Decretum « Consilium suum persequens » datum die 12 Martii 1933;[2] prorsus tamen decere, ratione praesertim ecclesiasticae disciplinae, ut singulis vicibus, nisi agatur de locis exemptis, accedat venia Ordinarii loci, ubi facultas exercetur, saltem rationabiliter praesumpta, quando Ordinarius facile adiri nequeat. Praeterea eadem Sanctitas Sua statuit ut omnes « Viae Crucis » erectiones, quacumque ex causa hucusque invalide peractae, huius Decreti vigore sanatae maneant.

Contrariis quibuslibet etiam mentione dignis minime obstantibus.

Datum Romae, ex aedibus S. Paenitentiariae, die 12 Martii 1938.

L. Card. LAURI, *Paenitentiarius Maior.*

L. ✠ S.

S. Luzio, *Regens.*

[2] *Acta Apost. Sedis*, vol. XXV, pag. 170.

DIARIUM ROMANAE CURIAE

Giovedì, 10 marzo 1938, il Santo Padre ha ricevuto in solenne Udienza Sua Eccellenza il Signor Dottor CARLOS ALDUNATE, Ambasciatore Straordinario e Plenipotenziario del Cile, per la presentazione delle Lettere Credenziali.

Martedì, 15 marzo 1938, il Santo Padre ha ricevuto in solenne Udienza Sua Eccellenza il Signor Dottor BERNARD DE L'ESCAILLE, Ambasciatore Straordinario e Plenipotenziario del Belgio, per la presentazione delle Lettere Credenziali.

Venerdì, 18 marzo 1938, il Santo Padre ha ricevuto in solenne Udienza Sua Eccellenza il Signor Dottor JUAN MODESTO LARREA JIJÓN, Inviato Straordinario e Ministro Plenipotenziario della Repubblica dell'Equatore, per la presentazione delle Lettere Credenziali.

Giovedì, 24 marzo 1938, il Santo Padre ha rieevuto in solenne Udienza Sua Eccellenza il Signor Dottor LUIS DOBLES SEGREDA, Inviato Straordinario e Ministro Plenipotenziario della Repubblica di Costarica, per la presentazione delle Lettere Credenziali.

SACRA CONGREGAZIONE « DE PROPAGANDA FIDE »

NOMINE

La Sacra Congregazione « de Propaganda Fide » con successivi Decreti ha nominato Presidenti dei Consigli nazionali della Pontificia Opera della Propagazione della Fede:

27 gennaio 1938. Il Rev. Sac. Alessandro Noviskis, per la Lettonia.
3 febbraio » Il Rev. Sac. Vittore Arrieta, per Costarica.
16 » » Il Rev. Sac. Alessandro Galfy, per i cattolici di rito latino nella Romania.
21 » » Il Rev. Sac. Giacomo M. Uskher, per l'Argentina.

SACRA CONGREGAZIONE DEI RITI

Martedì, 8 marzo 1938, nel Palazzo Apostolico Vaticano, all'augusta presenza del Santo Padre, si è adunata la Sacra Congregazione dei Riti *generale,* nella quale gli Emi e Revmi Signori Cardinali, i Revmi Prelati Officiali ed i Revmi Consultori teologi hanno dato il loro voto sul TUTO per la canonizzazione del Beato Giovanni Leonardi, fondatore della Congregazione dei Chierici Regolari della Madre di Dio.

Martedì, 15 marzo 1938, presso l'Emo e Revmo Signor Cardinale Alessandro Verde, Ponente o Relatore della causa di beatificazione e canonizzazione della Venerabile Serva di Dio Francesca Saveria Cabrini, fondatrice dell'Istituto delle Missionarie del Sacro Cuore di Gesù, si è adunata la Sacra Congregazione dei Riti *antepreparatoria,* nella quale i Revmi Prelati Officiali ed i Consultori teologi hanno discusso sopra due miracoli, che si asseriscono operati da Dio ad intercessione della suddetta Venerabile Serva di Dio.

Martedì, 22 marzo 1938, nel Palazzo Apostolico Vaticano si è adunata la Sacra Congregazione dei Riti *ordinaria particolare,* nella quale è stato discusso sulla validità dei processi dei seguenti Servi di Dio:

1) Beata Maria da S. Eufrasia Pelletier, fondatrice delle Suore del Buon Pastore.

2) Ven. Serva di Dio Maria Crocifissa di Rosa, fondatrice della Congregazione delle Serve della Carità.

3) Ven. Serva di Dio Anna Maria Javouhey, fondatrice delle Suore di S. Giuseppe di Cluny.

4) Servo di Dio Carlo Giuseppe Eugenio de Mazenod, Vescovo di Marsiglia, fondatore della Congregazione degli Oblati di Maria Immacolata.

5) Servo di Dio Ezechiele Moreno Diaz, Vescovo di Pasto, dell'Ordine degli Eremitani Recolletti di S. Agostino.

6) Serva di Dio Maria Teresa Dubouché, fondatrice della Congregazione delle Suore dell'Adorazione Riparatrice.

7) Serva di Dio Maria Teresa di Soubiran, fondatrice della Società di Maria Ausiliatrice.

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

Con Biglietti della Segreteria di Stato, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

1 marzo 1938. L'Illmo e Revmo Monsig. Vigilio Dalpiaz, *Promotore di Giustizia presso la Suprema Sacra Congregazione del S. Offizio.*

8 » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Federico Tedeschini, *Membro della Sacra Congregazione della Disciplina dei Sacramenti.*

22 » » L'Illmo e Revmo Monsig. Vigilio Dalpiaz, *Consultore della Suprema Sacra Congregazione del S. Offizio.*

Con Brevi Apostolici, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

16 febbraio 1938. L'Emo e Revmo Signor Cardinale Giuseppe Pizzardo, *Protettore dell'Istituto delle Suore Guarda-malati di Nostra Signora Ausiliatrice di Montpellier.*

» » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Vincenzo La Puma, *Protettore delle Suore Serve di Maria Riparatrice* (Adria).

20 » » S. E. Revma Monsig. Efrem Forni, Arcivescovo tit. di Darni, *Nunzio Apostolico nella Repubblica dell'Equatore.*

25 » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Federico Tedeschini, *Datario di Sua Santità.*

» » » S. E. Revma Mons. Francesco Beretti, Vescovo tit. di Cesarea di Filippo, *Commendatore di Santo Spirito.*

1 marzo » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Francesco Marmaggi, *Protettore della Congregazione dei Fratelli Ospitalieri Figli dell'Immacolata Concezione.*

3 » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Giuseppe Pizzardo, *Protettore dell'Unione S. Caterina delle Missionarie della Scuola* (Gubbio).

11 » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Vincenzo La Puma, *Protettore dell'Istituto delle Figlie della Misericordia e della Croce* (Palermo).

Assistenti al Soglio Pontificio:

2 febbraio 1938. S. E. Revma Monsig. Beniamino Roland-Gosselin, Vescovo di Versailles.

14 » » S. E. Revma Monsig. Amedeo Casabona, Vescovo di Chiavari.

NECROLOGIO

22 febbraio 1938. Monsig. Fortunato de Santa, Vescovo di Sessa Aurunca.

4 marzo » Monsig. Alfredo Flocard, Vescovo di Limoges.

5 » » Monsig. Enrico O'Leary, Arcivescovo di Edmonton.

12 » » Monsig. Guglielmo Codd, Vescovo di Ferns.

13 » » Emo Signor Card. Carlo Dalmazio Minoretti, del Titolo di S. Eusebio, Arcivescovo di Genova.

22 » » Monsig. Giovanni Barry, Vescovo di Goulburn.

24 » » Monsig. Gilberto Fuenzalida Guzman, Vescovo di Santissima Concezione.

25 » » Monsig. Tommaso O'Reilly, Vescovo di Scranton.

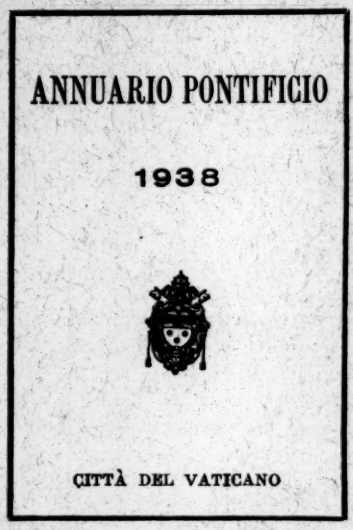

Ineunte mense Ianuario editus est novus Pontificius liber annalis (Annuario Pontificio) ad annum 1938 pertinens. Magni ponderis atque momenti est huiusmodi volumen, quod fidam praesentis Ecclesiae praefert imaginem singulis in ordinibus, quibus mira eius constat structura. Praepositam totam Romanorum Pontificum seriem consequitur variis distincta gradibus Catholica Hierarchia, quae complectitur Pontificem Maximum, Sacrum Cardinalium Collegium, Patriarchas, Archiepiscopos, Episcopos in sede degentes et titulares, Abbatias et Praelaturas Nullius, Administrationes ad nutum Sanctae Sedis, Vicariatus et Praefecturas Apostolicas, Missiones et Districtus sui iuris. Dein collocantur Ordines, Congregationes, Instituta religiosa iuris pontificii. Tertio autem loco disposita sunt omnia quae ad Curiam Romanam pertinent: Congregationes, Tribunalia, Officia, Commissiones peculiaribus rebus gerendis. Nec desunt Legati Summi Pontificis - Nuntii et Delegati Apostolici - ad singulas Nationes missi et Legati Civitatum penes Summum Pontificem. Pontificium Sacellum, Pontificia Familia, Ordines equestres itemque Status Civitatis Vaticanae ubertim enucleate referuntur. In postrema parte inveniuntur Vicariatus Urbis, Instituta sacris disciplinis excolendis, Seminaria, Ecclesiastica Collegia, Religiosorum Collegia in Urbe. Indicum et Summariorum ope facile, quidquid ex usu fuerit, reperietur. Volumen utilissimum est universis, quibus qualibet ex causa ratio et necessitudo est cum Catholica Hierarchia: constat ex 1250 paginis, rubro linteo tegumento instructum, aureis litteris impressam ferens inscriptionem.

Venundatur apud **OFFICINAM LIBRARIAM VATICANAM** (Libreria Vaticana - Italia, Città del Vaticano): Pro Italia Lib. ital. 30 - Extra Italiam Lib. ital. 35.

	Roma L.	Italia L.	Estero L.

ENCHIRIDION CLERICORUM Documenta Ecclesiae Sacrorum Alumnis instituendis (Sacra Congregatio de Seminariis et Studiorum Universitatibus). Typis Polygl. Vaticanis, 1938. In-12°, pagg. LVIII-920.
Elegante legatura in tela, titolo in oro e testa colorata . . . . . 80 — 80 — 87 —

PONTIFICALE ROMANUM

Summorum Pontificum iussu editum et a BENEDICTO XIV Pont. Max. recognitum et castigatum. Quattro volumi in-folio, nei margini cm. 30½×44½. luce della stampa 22×33, in carta ottima, rosso e nero, con illustrazioni.

Perfetta riproduzione della pregevolissima edizione curata dalla Rma Camera Apostolica nel 1848, con utili e preziose aggiunte che la completano. I quattro volumi (I, II, III e Appendix) si vendono:

In fogli sciolti . . . . . 450 — — —

Legati in pelle zigrino al dorso, tela sui piani, taglio dorato, impressioni a secco e croce dorata sui piani, titolo sui dorsi, segnacoli e buste . . . . . 690 — — —

Legati in tutto chagrin, con fregi e croce in oro sui piani, taglio dorato, titolo sui dorsi, segnacoli e buste . . . . . 950 — — —

Fuori di Roma, spese di porto in più.

BIBLIORUM SACRORUM iuxta vulgatam Clementinam. NOVA EDITIO breviario perpetuo et concordantiis aucta, adnotatis etiam locis, qui in monumentis Fidei sollemnioribus et in Liturgia Romana usurpari consueverunt - Curavit ALOISIUS GRAMATICA et nunc typis Vaticanis iterum impressit, in-8°, pp. XVI-1186.

(A) In charta indico-eburnea, religatum linteo, titulo aureo . . . . . 60 — 62 — 68 —
(B) In charta indico-alba, religatum linteo, titulo aureo . . . . . 60 — 62 — 68 —
(C) In charta tenaci, religatum linteo, titulo aureo . . . . . 55 — 58 — 68 —

Veneunt Romae apud Admin. Commentarii Officialis "**Acta Apostolicae Sedis**„
(*Libreria Vaticana - Città del Vaticano — °/₀ postale N. 1-16722*)

Recentissime pubblicazioni:

INDEX LIBRORUM PROHIBITORUM

SS.MI D. N. PII PP. XI

IUSSU EDITUS

ANNO MCMXXXVIII

In Roma L. 10 — In Italia, franco di porto L. 11 — Per l'Estero L. 12,50

	Roma L.	Italia L.	Estero L.
75. MERCATI Card. GIOVANNI, Bibliotecario ed Archivista di S. R. Chiesa. **Codici latini Pico Grimani Pio** e di altra biblioteca ignota del secolo XVI esistenti nell'Ottoboniana, e **I codici greci Pio di Modena,** con una digressione per la storia dei codici di S. Pietro in Vaticano — 1938, pp. XII-324 ed 8 tavole	100 —	103 —	107 —
81. **Il Diatessaron in volgare italiano.** Testi inediti dei secoli XIII-XIV, pubblicati a cura di: Prof. VENANZIO TODESCO, P. ALBERTO VACCARI, S. I., † Mons. MARCO VATTASSO — 1938, pp. XII-383.	100 —	103 —	108 —
82. **Lettere inedite di Gaetano Marini.** — II: Lettere a Giovanni Fantuzzi, pubblicate a cura di ENRICO CARUSI — 1938, pp. IV-392.	90 —	93 —	98 —

S. ROMANAE ROTAE DECISIONES

seu sententiae cura eiusdem S. Tribunalis editae, in-8°

Vol. XIV, pp. VIII-388, anno 1922	50 —	53 —	58 —
Vol. XV, pp. IV-348, anno 1923	40 —	43 —	48 —
Vol. XVI, pp. VIII-452, anno 1924	40 —	43 —	48 —
Vol. XVII, pp. VIII-462, anno 1925	40 —	43 —	48 —
Vol. XVIII, pp. VIII-460, anno 1926	40 —	43 —	48 —
Vol. XIX, pp. VIII-580, anno 1927	40 —	43 —	48 —
Vol. XX, pp. VIII-540, anno 1928	40 —	43 —	48 —
Vol. XXI, pp. VIII-586, anno 1929	50 —	53 —	58 —

BIBLIA SACRA

iuxta latinam Vulgatam versionem ad codicum fidem, iussu Pii Pp. XI, cura et studio Monachorum Abbatiae Pontificiae Sancti Hieronymi in Urbe, O. S. B., edita

Tomus I - **Librum Genesis.**
Tomus II - **Libros Exodi et Levitici.**
Tomus III - **Libros Numerorum et Deuteronomii.**

Ciascun volume si vende ai seguenti prezzi (porto compreso):
in brochure — L. **200.**
A) dorso ed angoli in pelle nera, titolo in oro — L. **220.**
B) dorso in pergamena, con dorature, angoli di pergamena, titolo in oro (rilegatura romana) — L. **225.**
C) rilegatura romana in tutta pergamena, dorso dorato e titolo in oro — L. **255.**

Veneunt Romae apud Admin. Commentarii Officialis "**Acta Apostolicae Sedis**„
(*Libreria Vaticana - Città del Vaticano — °/₀ postale N. 1-16722*)